GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 26. Marti, 3|15 Martiu 1881.

Solidaritate.*)

1860—1865.

Brasiovu, 27. Ianuariu.

XX. In articulii premergětori, credemu, cà am aratatu destulu de lamuritu, care a fost natur'a si caracterulu actiunei politice inaugurate la 1861. Dela directiunea politica, ce au luat'o Romanii ardelenii la inceputulu lupteloru constitutionale, depindea fórte multu, depindea chiaru totulu. Déca astadi ne aflamu intr'o stare politica atàtu de trista, déca pěna acuma inca n'amu potutu ajunge la o organisatiune interióra natiunala buna si forte, caus'a principala sunt erorile politice comise la 1861.

Dupa publicarea diplomei imperatesci din 1860 era neaperatu necessaru cá partid'a nationala dela 3/15 Maiu 1848 se apara pe aren'a lupteloru nationale cu atàtu mai vĕrtosu, cu càtu ea se basá pe conclusele unei adunari, care nu a declaratu resbelu dinastiei, cá cea dela Dobritînu.

Acést'a partida a datu, ce e dreptu, la 1861 semne de vieatia, protestandu si facĕndu resistintia passiva ici si colo prin comitate, dér' aceste lupte municipale sporadice n'au potutu avé nici unu resultatu practicu in favórea politicei natiunale, pentru cà le datoreámu numai initiativei, zelului unoru conducĕtori locali, nu erau eflucsulu unui sistemu de actiune generalu, unei programe bine definite, unei organisatiuni forte de partida.

Luptele acele locale, prin cari se manifestá spiritulu de sine statatoriu natiunalu, sub asemeni impregiurari nu numai, cà nu au potutu aduce nici unu folosu practicu, dér' inca au creatu conducerei natiunale, ce se institui se in conferenti'a dela 1861 si care plutea in alta directiune, desi nu cu totulu opusa, multe dificultati si incurcaturi.

Romanii ardeleni semtiea si vedea fórte bine, cà in urm'a diplomei dela 20 Octobre natiunea romana a fost earasi „rearuncata pe o punte de trecàtóre din anulu 1848.“ In consecentia, ei trebuiea se staruiésca cu tóta puterea sufletului loru pe langa dreptele postulate nationale, formulate la 1848. De ce dér' nu s'a potutu organisá la 1861 partid'a natiunala de sene statatóre? N'am avutu óre barbati capabili de a se pune in fruntea acestei partide?

Voindu cineva se respunda la intrebarea din urma, nu este consultu sè incèpa prin a face o paralela intre barbatii nostri si barbatii altoru popóre multu mai inaintate, càci astfeliu si peste cincidieci de ani va poté aflá o mare diferintia intre unii si altii; ci trebue se iè in consideratiune mai antaiu situatiunea generala culturala a poporului si impregiurarile in cari traiesce. Judecandu din acestu punctu de vedere practicu, nu potemu nicidecum admite, cà la 1861 n'amu fi avutu barbati apti de a conduce o partida, precum nu potemu admite nici astadi, cà nu i-amu avé.

Noi sustienemu, cà amu fi avutu barbati apti de a conduce partid'a poporului si la 1861, dér' ei n'au fost in stare se produca unu resultatu, din causa, cà nu se poteau intielege unii cu altii. In locu sè 'si dè ajutoriu imprumutatu, pentru cá intregindu-si poterile se póta formá o falanga respectabila, ei se invidia, se suspitiuná si se persecutá unu pe altii, in locu sè 'si dé man'a cu totii spre o energica lupta pe bas'a programei nationale dela 1848, fiacare dintr'insii croiea càte o programa a s'a propria, dela care nu mai voiea sè se abata.

Si acuma in anulu Domnului 1881 suferimu inca in mare gradu de acésta bóla si astadi se pare cà barbatii, cari ar' fi chiamati a conduce destinele poporului, de multa preocupatiune personala nu potu ajunge la o conlucrare solida si energica comuna, si astadi dupa douedieci de ani sunt inca la moda programele ce si le face fiacare dupa cumu ilu conduce intieleptiunea s'a imaginata.

Eata o causa de capetenia pentru care la 1861 nu s'a potutu organisá partid'a natiunala dela 3/15 Maiu. Cu tóte neintielegerile inse totusi ar' fi fost cu putintia cá din vr'unu coltiu alu tierei sè se fi desvoltatu organismulu acestei partide, care cu incetulu s'ar' fi potutu estinde peste intrég'a tiéra, déca nu se creá de càtra conferenti'a dela 1861 regimulu absolutisticu alu comissiunei permanente.

Ori ce absolutismu, fia si unu absolutismu asianumitu luminatu, aduce cu sine cà multi ómeni necapabili, multe nulitati ajungu la o importantia nemeritata in conducerea afaceriloru, pre candu multi ómeni de capacitate se vedu respinsi, ear' altii se retragu de buna voie, cedĕndu terenulu mameluciloru.

Asia s'a intemplatu si la noi in anii 1861. De mamelucismulu guvernamentalu era strinsu legatu mamelucismulu „nationalu“, déca ne este ertatu alu numi asia. Comissiunea permanenta devenise unu feliu de organu oficiosu alu guvernului asia cà s. e, guvernulu nu numea in vreo functiune pe unu romanu fara de recomendarea Archiereiloru cari erau astfeliu domni absoluti ai situatiunei.

Eata causele pentru cari pěna astadi nu s'a potutu organisá partid'a natiunala romana dela 3/15 Maiu 1848.

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 si 104 ai „Gaz. Trans.“ din anulu 1880 si Nr. 4, 5. 7, 8, 10, 12, 13, 14. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23 si 24 din 1881. Red.

Dela Sibiiu primiramu spre publicare unu Apelu pe care 'lu lasamu se urmeze, reservandu-ne a reveni asupra-i in numerulu viitoru:

Câtra alegatorii romani din Ungari'a si Transilvani'a!

Subscrisii, dupa o prealabila cointielegere cu multi fruntasi ai inteligintiei romane din tóte partile locuite de romani, din patri'a comuna, ni luamu voia a convocá pe 12 Maiu st. n. a. c. 4 óre dupa p. si dilele urmatóre aici la Sibiiu o conferintia generala a representantiloru alegatoriloru romani.

La conferintia potu participá din fiacare cercu electoralu, unde alegatorii romani suntu in maioritate, séu intr'unu numeru considerabilu, càte doi delegati inteligenti, fara instructiuni oblegatórie din partea comitentiloru loru.

Obiectele conferintiei voru fi:

a) Statorirca atitudinei alegatoriloru romani façia de alegerile procsime dietali.

b) Organisarea partidei nationali pe bas'a legiloru esistente.

c) Statorirea unei programe de actiune comuna a Romaniloru din Ungari'a si Transilvani'a pentru eluptarea pe cale legala, adeca pe bas'a legiloru esistente, séu prin staruintia la legi nóue, a positiunei politice nationali, ce se cuvine unui poporu autochtonu de peste $2\frac{1}{2}$ milióne suflete din patri'a comuna.

Importanti'a causei ne indreptatiesce a sperá, cà conferinti'a va fi cercetata de unu numeru considerabilu de inteligenti, adeverati patrioti, petrunsi de santiani'a causei si de prosperarea patriei comune.

Sibiiu 9 Martiu 1881.

Nicolau Popea, Georgiu Baritiu, Vicentiu Babesiu, Dr. Ioanu Ratiu. Georgiu Pap, Visarionu Romanu, Parteniu Cosma.

Mórtea imperatului Russiei.

(Telegrama)

Petersburg 13 Martiu. „Aginti'a Russa“ anuntia: Nu multu dupa ce imperatulu Alesandru a parasitu manegea (scól'a de calaritu) nisce lucratori, cari màturau strad'a, au aruncatu o bomba sub trasur'a imperatésca. Acést'a eclatandu a sfarâmatu in bucati trasur'a, dér' imperatulu remase neatinsu si sari din trasura. Atunci o a dou'a bomba ilu nemeri si 'i rupse peciórole si 'lu ranì greu in pantece si in frunte. Imperatulu care nu mai sciea nimicu de sine fù transportatu in cabinetulu seu unde si-a datu sufletulu la órele $3\frac{1}{2}$ dupa amédiu. Unii càzaci din suit'a imperatésca au fost omoriti, altii au fost raniti. Doui din atentatori au fost prinsi indata, alu treilea fù prinsu in fuga, elu se aperà c'unu revolveru.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Guvernamentalulu „Hon“ anuntia, cà proiectulu de lege, care concede si reguléza casatoriele intre crestini si necrestini, a primitu deja sanctiunea prealabila a monarchului si va fi presentatu dietei inca inainte de disolvarea ei.

Acuma diet'a ungara discuta proiectele privitórie la reorganisarea gendarmeriei din tóta tiér'a si a politiei din Pest'a. Eata cumu caracterisà Secuiulu Blasius Orban numitele proiecte. Elu dise intre altele: „Aceste doue proiecte sunt eflucsulu inclinariloru spre absolutismu ale ministrului-presiedinte, care rivaliséza cu Russulu Loris-Melikoff. Aceste doue logi voru creá ministrului o armata de pretoriani, cu care póte se tiena tóta tiér'a in stare de asediu; 'i va trebui apoi numai o mica Siberia, spre a poté dice: „Statulu sunt eu!“ — Blasius respinge legea asupra Gendarmeriei.

Diarulu „Hon“ asigura cu privire la terminulu disolvarei dietei actuale, cà avendu inca multe proiecte de discutatu si votatu, diet'a va trebui se fia intrunita inca si dupa pasci.

In Pest'a este intrunitu sinodulu reformatiloru de confess helv. In siedinti'a dela 11 Martiu l. c. acestu sinodu (conventu-generalu“) a primitu propunerea, prin care se cere, cá sè se astérna sinodului càtu mai curendu unu statutu generalu. In siedinti'a urmatória presiedintele br. Nic. Vay a provocatu conventulu, de a face pregatirile pentru marele sinodu, care se va intruni in Dobritînu la 31 Octobre, diu'a aniversara a reformatiunei.

Diu'a de astadi, 15 Martiu st. n. a 30-a aniversara dela 1848 se serbéza de càtra studentii maghiari din Pest'a pe piati'a Universitatii. Vienesii au serbatu pe 13 Martiu — ear' noi Romanii vomu serbá peste doue luni diu'a de 15 Maiu.

Fói'a Kossuthiana „Egyetértés“ anuntia, cà va publicá o scrisóre, in care Kossuth se pronuntia asupra sanctiunei pragmatice, per longum et latum.

Retragerea comitelui Coronini, presidintelui camerei deputatiloru din Vien'a, intemplata dilele aceste, a produsu o impressiune neplacuta in taber'a autononomistica, pre candu centralistii nemti nu 'si potu ascunde bucuri'a ce-o semtu asupra acestui incidentu. Comitele Coronini este de origine centralistu, dér' unu omu dreptu si intieleptu, care se bucura de stim'a tuturoru partideloru. Ce dicu acuma centralistii? Eata, dicu ei, nici unu Coronini n'a mai potutu se sufere machinatiunile maioritatii federaliste clericale, processulu de discompunere alu acestei partide inaintéza rapede s. a. s. a. Comitele Coronini si-a depusu totodata si mandatulu de deputatu; v. pres. Smolka si comitele Hohenwart 'si-au esprimatu parerea de reu a-

supra acestei retrageri. In loculu lui Coronini este candidatu din partea maioritatii Dr. Smolka.

Se astépta numirea unui a r c h i e p i s c o p u si a d u o i e p i s c o p i rom. catolici pentru B o s n i ' a.

Domnitorulu Carolu a primitu o scrisóre din partea M. S. Imperatului Germaniei si Rege alu Prusiei, prin care 'i n o t i f i c a c a s a t o r i ' a A. S. R. Principelui W i l h e l m a l u P r u s i e i, nepotulu Seu si fiu alu A. S. I. si S. Principelui mostenitoru, cu A. S. Principes'a Augusta-Victori'a, fiic'a repausatului Duce Fredericu de Sleswig-Holstein-Sonderburg-Augustenburg. Ex. Sa D-nuComit de Wesdehlen, tramisu estra-ordinaru si ministru plenipotentiaru alu Germaniei, a avutu onóre a remite Mariei Sale scrisórea de notificare.

Vineri s'a depusu pe biuroulu Camerei proiectulu de lege pentru libertatea individuala.

„L'Italie“ dela 7 Martiu publica urmatórea scrisóre, ce Domnitorulu C a r o l u a adresat'o d-lui senatoru italianu P e p o l i:

„Domnule marchisu! Tinendu fórte multu a ve dá o proba de iubirea ce amu pentru d-vóstra si o marturisire de gratitudinea ce impartasiescu cu tiér'a pentru semtiemintele d-vóstre filo-romane, manifestate in ori-ce impregiurare si esprimate de d-vóstra intr'unu chipu atàtu de elocinte dela inaltimea tribunei Senatului italianu, sunt fericitu de a tramite Esc. Vóstre marea cruce a ordinului nostru nationalu „Stéua Romaniei.“ Am insarcinatu pe d. N. Cretiulescu, ministrulu meu plenipotentiaru la Rom'a, se ve remita insemnele si sè ve repeta asigurarea semtieminteloru de inalta stima si de sincera amicitia, cu care sunt, Prea devotatulu d-vóstra nepotu si amicu

„C a r o l u.

„Bucuresci, 8 Februariu 1881.“

Inmormentarea lui A. Treboniu Laurianu.

Sambata in 28 Februariu (12 Martiu) locuitorii capitalei romane au datu ultim'a onóre celebrului si neuitatului A. Tr. Laurianu, conducêndu remasitiele lui pamentesci la mormentu. Camer'a in urm'a propunerii d-loru deputati Chitiu si Cernatescu a decisu a i se face funerarii publice eminentului profesoru, votandu pentru acestu scopu sum'a de 2000 de lei, si a se tramite se asiste la inmormentare o delegatiune compusa din d-nii Maiorescu, Aurelianu, N. Dimancea, C. T. Grigorescu, A. Popescu si G. Polizu. Dupa dispositiunea ministeriului scólele capitalei au fost Sambata inchise. Societatea academica a insarcinatu din parte-i pe d. Sion cu pronunciarea unui discursu funebru. Universitatea a delegatu pe d. Cernatescu cu aceea-si insarcinare. Onorurile mortuare au fost facute de professori. Servitiulu funebru s'a tienutu in Biseric'a Lucaci, Sambata la or'a una d. a. Cu ocasiunea serviciului a rostitu inaintea sarcofagului d. Ion N. Polichroniade o poesia in memori'a neobositului luptatoriu.

Proclamarea Romaniei cá Regatu.

In siedinti'a Camerei de Vineri 27 Febr. v. d. deputatu G. V e r n e s c u face o intrebare d-lui presiedinte alu consiliului in privinti'a sgomotului, cà, curendu séu mai tardiu, in tiéra se va proclamà regatulu. Unu aginte alu guvernului dela Paris — dice d. Vernescu — ca cum ar' avé frica de acestu lucru, vine si desminte in publicu, cà elu nu a avutu nici o intielegere cu ministrulu de esterne alu Franciei pentru proclamarea regatului. „Havas russe“ dice, cà Puterile nu s'au ocupatu intr'unu modu oficialu de acést'a cestiune.

„Tote acestea“, urméza d. Vernescu „denota, déca nu probéza, cà celu puçinu se vorbesce de acestu lucru; càci, déca se vorbesce, cestiunea n'ar' fi alta de càtu de o simpla schimbare de titlu. In adeveru, noi suntemu astadi statu independinte, ne numimu Romani'a si din minutulu ce suntemu recunoscuti de Puteri cá Statu independinte, Regatu suntemu. Asia dér', eu credu, cà acésta cestiune nu trebuie sè ne preocupe din punctulu de vedere alu primirei séu neprimirei Puteriloru. Déca amu facutu acést'a intrebare, este, cá se sciu cu ce modu veti 'procede la acést'a modificare. Eata pentru ce 'mi-am permisu se facu acést'a intrebare d-loru ministri.“

„D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u l u i: Eu credeam mai antaiu, cá on. d. Vernescu era preocupatu de unu sentimentu, care este generalu in tóta tiér'a adeca acela de a se dá Romaniei titlulu, care 'i se cuvine. D-loru se nu credeti, cà guvernulu a facutu ceva demersuri pe lenga Puteri, pentru cá se dobêndimu titlulu de regatu dela straini, si acelu agentu cu dreptu cuventu a desmintitu acestu sgomotu, fiindu-cà ar' fi fost contra dreptului nostru, sè ne adresamu la Puteri cá se ne dè ceea-ce este unu dreptu alu nostru. On. d. Vernescu vine inse si ridica o cestiune constitutionala, déca trebuie se se faca acést'a modificare in Constitutiune. Domniloru, Constitutiunea nóstra dice D o m n u, Domnulu póte se fia si imperatu (Aplause).

„D. G. V e r n e s c u: D-loru deputati, am cerutu unu respunsu dela d. ministru; respunsulu mi s'a datu, este conformu sentiementului meu si'i multiamescu. Domnulu nostru a portatu si pórta titlulu de M a r i a S ' a, Maiestate, prin urmare nu titlulu din limbele straine ar' schimbá situatiunea lui. Eu sunt dér' multiumitu in acést'a privintia cu esplicarile, cari le-a datu, si mai suntu érasi multiumitu cà, prin respunsulu d-lui primuministru tiér'a nu va mai fi ingrijata de ceea-ce me preocupa pe mine, cá cestiune constitutionala.

„D. p r e s i e d i n t e a l u c o n s i l i u i: Nu credu, cà tiér'a a pututu vreodata sè se indoiésca, eà n'ar' puté se dè Domnitorului ori-ce titlu va fi: rege, imperatu, séu ori-ce va voi. (Aplause prelungite).

„D. v i c e - p r e s i e d i n t e: Trecemu la ordinea dilei. D. raportoru alu proiectului de lege pentru invetiamentulu agricolu are cuventulu.“

Cu privire la cestiunea proclamarei de regatu mai estragemu din o c o n v o r b i r e, ce dîce unu corespondentu alu diarului „Neue Freie-Presse“ c'a avutu dîlele trecute c u d - l u I o n B r a t i a n u, ministrulu-presiedinte alu Romaniei: „Mai antaiu rugai, dîce coresp., pe d-lu Bratianu, se-'mi dè óre-care deslusiri in privinti'a faimeloru, ce circuléza despre proclamarea Romaniei la 10 Maiu cá regatu. Ministrulu respunse, cà intinderea tierii, independenti'a castigata si puterea impregiurariloru politice voru trage neaperatu dupa sine intr'unu apropiatu viitoriu redicarea Romaniei la rangulu de regatu; déra pên'acum cu tóte acestea nu s'a fixatu inca o data anumita pentru acestu scopu. La intrebarea mea, déca puterile europene si-au data deja invoial'a la acést'a, 'mi respunse ministrulu cà pentru form'a esterióre, ce voiesce se-'si dea statu independentu, nu este de locu necesaria invoirea puteriloru din afara; de asemenea 'mi réspunse, cà nu esista nici o causa, pentru cá un'a séu cealalta dintre puteri sè 'si póta simti vatemate interesele sale prin proclamatiunea Romaniei cá regatu. La reflessiunea mea, cà Austro-Ungari'a, care are mai multe milióne de romani sub stapanirea s'a, nu va vedé póte cu placere, cá principele Carolu se iea titululu de „Rege alu Romaniloru“ d-lu Bratianu respunse, cà in epoc'a nóstra, in care principii constitutionali, sunt ce e dreptu domnitorii, déra nu stapanitorii popóreloru, titului de Rege alu Romaniloru nu i-se póte dá o insemnatate, care se póta provoca susceptibilitatea unui altu domnitoriu preste ginti romane tocmai precum titululu de „rege alu Francesiloru“ n'a provocatu nici o data vre-o susceptibilitate nici in Belgia nici in Elveti'a. Cu tóte acestea principele Carolu din o delicata consideratiune pentru statulu vecinu nu va luá titululu de „Rege alu Romaniloru“, ci titululu de „Rege alu Romaniei“, tocmai precum din aceeasi consideratiune pre monet'a batuta de curêndu s'a pusu inscriptiunea de „Carol I principe alu Romaniei.“ —

„Deutsche Ztg..“ intr'unu articulu, „Regatulu Romaniei“, prevede, cà mai tóte poterile voru recunósce indata dupa proclamare regatulu Romaniei si dice, cà Austri'a, desi, avendu sub sceptrulu seu trei milióne de Romani, nu-i prea convine crearea unui regatu romanu, care va dá nou nutrementu ambitiuniloru si aspiratiuniloru natiunale, ar' face fórte bine, déca façia de Romani'a nu s'ar' mai gandi multu si ar' fi mai galanta façia de-o cestiune de forma, cum e ridicarea Romaniei la rangu de regatu. „Politic'a nóstra orientala, vrendu nevrendu, trebue se urmarésca marele principiu, cà interessele Austriei se potu aperá numai prin favorisarea elementeloru neslave, Grecii, Albanesii si bravii (tüchtigen) Romani sunt protegiatii si aliatii ei locali naturali.“ Foi'a progressista germana cere inse cá recompensa pentru acést'a „culansa“, la care Austri'a e avisata „vrendu nevrendu“, cá, pe lenga aceea cà principele Carolu se nu se numésca altfeliu decàtu „Regele Romaniei“, se céra si o compensatiune dela Romani' „Titlulu de regatu recunoscutu de Austri'a este vrednicu celu puçinu, cá Romani'a se primésca ante-proiectulu dunarénu alu Austriei.“ N'au gusturi rele „protectorii“

Populatiunea tieriloru de sub corón'a S. Stefanu.

Curêndu dupa ce numeratiunea popóreloru, cari se bucura de atàt'a timpu de fericitórea administratiune ungurésca, s'a terminatu, biroulu statisticu a si publicatu resultatulu osteneleloru sale. Astadi lumea scie, cà populatiunea tieriloru de sub corón'a santului Stefanu este de 15.608.723 de suflete si adeca: Ungari'a-Transilvani'a: 13,697.999; Fiume si giuru: 21.363; Croati'a-Slavoni'a: 1,191.845; graniti'a militare croata: 697,516 suflete. — Acésta populatiune comparata cu cea din 1870, care era de 15,425.279 de suflete, ne aráta, cà in decursulu celoru 11 ani din urma ea a crescutu numai cu 183.444, adeca cu 1·18%. Crescerea anuale a populatiunii este numai de 16,678 de suflete séu 0·117%. Déca vomu adauge, cà in periodulu dela 1857 pêna la 1870 crescerea anuale a populatiunii a fostu de 138.234 de suflete, atunci trebue se recunóscemu, cà resultatulu numeratiunii din anulu domnului 1880 este dovad'a cea mai evidenta si mai palpabile despre réu'a stare, in care se afla populatiunile supuse directei administratiuni ungaresci (Ungari'a si Transilvani'a).

Siovinistii maghiari, cauta a esplica acésta aparitiune neimbucuratória prin anii epidemiei de colera 1872—3. Acésta esplicare inse n'are nici unu fundamentu, deórace si in period'a dela 1857 pêna la 1870 au fostu ani de epidemia de colera (1859, 1866). Populatiunea din 1880 comparata cu statulu populatiunii din 1871 si 1873 ne da resultate si mai nefavorabile. La finele anului 1871 populatiunea Ungariei si a Transilvaniei façia de 1869 crescuse numai prin nasceri cu 180,400 de suflete, astfeliu, cá la inceputulu anului 1872 ea era de 13,759.529, adeca era cu 61,530 de suflete mai mare decàtu cea din 1880. Epidemi'a de colera din 1872 si 1873 a impuçinatu populatiunea Ungariei si Transilvaniei cu 325,100 de suflete. Deci comparandu populatiunea dela finele anului 1873 (13,434,429) cu cea din 1880, vedemu, cà crescerea populatiunei in decursu de 7 ani de dile n'a pututu nici decàtu acoperi perderea incercata in doi ani de epidemia! Crescerea populatiunii in diversele parti ale regatului este fórte neegale; astfeliu populatiunea din cóce de Dunare a crescutu cu 20,958 de suflete (1,21%); dincole de Dunare cu 145,790 (6·05%) si intre Dunare si Tis'a cu 203,021 (9·49%), pe candu pe marginea drépta a Tisei a scadiutu cu 65,322 de suflete 4·38%) pe cea stanga cu 66.165 (3·54%) intre Muresiu si Tis'a cu 31,179 (1·81%) — Mai tare a crescutu populatiunea in Fiume si tienutulu seu, in Croati'a-Slavoni'a si graniti'a militare croata. Aci crescerea a fostu peste totu de doua ori mai mare decàtu in celelalte parti ale regatului ungurescu.

Ce se atinge de populatiunea Transilvaniei, ea a scadiutu in cesti 10 ani din urma dela 2.101.727 de suflete la 2.031.978, adeca cu 69.749 de suflete (3-24%). Tare ne tememu cà acésta scadere se va fi intemplatu mare parte pe contulu populatiunei romanesci; deórace cea mai mare scadere a populatiunii se constata pe marginile nordostice, ostice si sudice. Acést'a este o aparitiune care trebue se ne ingrijésca in celu mai mare gradu.

Ne abtînemu de a mai face reflessiune si ne marginimu a dá o parte numai din reflessiunile diarului de frunte, diaru ungurescu „P e s t i N a p l o“ (Nr. 67): „Resultatulu fapticu, ce l'a datu numeratiunea populatiunii, este departe chiaru de cele mai modeste asteptari. Populatiunea Ungariei preste totu a remasu cum a fostu. Crescerea de 1.2% in diece ani de dîle insemnéza tocma atatu càtu nimicu. Unde miscarea populatiunii sta pe locu, acolo organismulu poporului este deja bolnavu. Unde scade populatiunea, acolo reulu este deja mare. Inse in Ungari'a populatiunea nu numai, cà preste totu a statu pe locu, ci in tienuturi intregi ea a datu positivu indereptu. Acest'a este unu lucru cu totulu intristatoriu. Scàderea populatiunii este celu mai aspru protestu, ce-lu póte redicá o natiune contr'a politicii domnitórie, contra sistemului de guvernare. Acést'a nu se póte nega. Déca reulu ar' fi numai partialu si isolatu, déca s'ar' constata o stagnare numai in singuratice tienuturi, bantuite de nenorociri, séu déca ar' fi fostu resbele pustiitóre, atunci n'amu dice nimica si amu pune totulu pe spatele fatalitatii, inse noi amu traitu in 10 ani de pace sub propri'a nóstra administratiune si si relcotele au fostu tocmai cá in deceniile de mai nainte, in cari inca au fostu ani de lipsa, seceta, geruri si epizootii. Déca cu tóte acestea atunci populatiunea a crescutu si de astadata nu, déca

de atunci populatiunea a crescutu si de astadata nu, déca de atunci in tóta tiér'a — afara de tienutulu de dincolo de Dunare — numerulu populatiunii a remasu stationariu séu a scadiutu, atunci acést'a nu dovedesce nimicu altu ceva de càtu, cà reulu dîace in ómeni, si adeca in ómenii, cari conducu sórtea poporului, nu inse in poporu insusi, care astadi nu este mai reu de càtu inainte cu 10 ani, séu déca este ruinatu acést'a are s'o multiamésca relei tractari ce a induratu.

Acestu tablou de pustiire — este teribilu a si-'lu inchipui cineva! Unu poporu, care apune, unu poporu care se cobóra in mormentu! Càte miserii trebue se tortureze pe acelu poporu, care incetandu de a cresce incepe a scadé. O asemenea aparitiune este impreunata si cu aceea, cà fetele nu se marita, copii nu se crescu si satele devinu pusthie, campurile nelucrate si ómenii nu mai au ce se manance. Nefericirea si suferintiele multoru milióne de ómeni sunt scrise in aceste date statistice, cari ne arata, cà poporulu a scadiutu. Acest'a este, unu resultatu tristu, fórte tristu. Si moral'a lui este' cà noi amu facutu o politica rea, si fara indoiéla trebue se incepemu un'a cu totulu alt'a. Trebue sè ne ingrijimu de poporu, de prosperitatea lui. Pèn'aci n'am facutu alt'a decàtu amu suptu poporulu si nu i-amu datu nimica de mancare; de aci inainte numai trebue se-'lu mai sugemu, ci trebue se ne ingrijimu de densulu, pentru cà altcum — finis Hungariae."

Gur'a pecatosului adeveru graiesce?

Vieti'a si faptele lui Constantinu Negri.

Raportulu d-lui *A. Vizanti.*

(Urmare si fine.)

*

Inaltiarea unui singuru Domnu pe tronurile Moldovei si a Munteniei (5 si 24 Ianuariu 1859) fù unu pasu cutezatoru càtra unire, dér' displacutu diplomatiei. In adeveru Romani'a facuse ceea ce nu era espresu prevediutu, nici opritu prin actulu diplomatiei, dér' nu convenia puteriloru ce vedeau in unire o slabire a Imperiului Ottomanu, pentru a carui intarire se facuse resbelulu. Dificultatile erau multe.

Cuz'a facù apelu la patriotismulu si esperienti'a lui Negri, cá se iea missiunea de a pledá caus'a in façi'a Europei. Negri primi si plecà imediatu in calitate de agentu ordinaru si estraordinaru alu tierei la Constantinopolu. Abilitatea si devotamentulu, cu care Negri 'si-a servitu tiér'a, in acele grele impregiurari, forméza fara contradicere cea mai frumósa epoca din carier'a s'a politica.

In ceea ce privesce cestiunea ardietóre a unirei, de la care atêrná totulu, Negri, dupa chiaru marturisirea autorisata a ilustrului seu contimporanu Bolintineanu, si-a pusu tóta anim'a s'a; a urmarit'o prin tóte fasele si a avutu fericirea se fia unu mijlocu de reusire pe langa puterile garante, cari ilu stimau si ilu iubiau. . Puterile au recunoscutu unirea. Dér' pêna la acést'a, càta lucrare si insistentia n'a trebuitu a se face! Propuneri oculte s'au adresatu chiaru agentului tierei . . . dér' Negri nu a voitu cu pretiu se primésca altu-ceva de càtu U n i r e a - d e f i n i t i v a, si-a staruitu pe acést'a cale.*)

Totu cu acelasu zelu si tactu a ilustratu Negri soli'a s'a si in deslegarea celor-alte cestiuni, cari au urmatu dupa acést a in curgere de mai multi ani. Asia numele seu va fi in veci nedeslipitu de e m a n c i p a r e a b i s e r i c e i r o m a n e s i s e c u l a r i s a r e a a v e r i l o r u m o n a s t i r e s c i, d e r e c u n ó s c e r e a a u t o n o m i e i d e p l i n e, d e i m p r o p r i e t a r i r e a t i e r a n i l o r u, cá si de constituirea definitiva a Unirei.

Ceea-ce inaltia inca mai multu meritulu seu pentru posteritate, e cà in tóte cestiunile aceste, dela a carora sórte atêrna punerea stàlpiloru de temelie a nationalitatiei romane Negri n'a incetatu unu singuru momentu de a fi totu-deauna acelasiu: representantu si consilieru fidelu intieleptu si prevedietoru alu natiunei sale.

Candu nerabdarea tuturora impingea pe Domnu si pe Camere la proclamarea Unirei, fara a se mai adasta decisiunea puteriloru, Negri scria guvernului tierei sale urmatórele:

„Conferinti'a se va face curêndu . . . Unirea nu mai este de càtu o cestiune de timpu . . . Éca pentru ce ve indemnu la rabdare, càci faptulu ne este in adeveru càstigatu. Am importantu fara repaosu si osebire in privinti'a unirei pe lumea diplomatica, culegendu scusele mele in necesitatea greutatiei fapteloru cari se petrecu la noi in acést'a privintia; si cu tóte cà, este naturalu cá afacerile nóstre se nu aiba preeminintia totu-deauna, am castigatu convicti'a cà in curêndu Unirea tieriloru, s i n g u r u l u p r i n c i p i u d e v i a t i a p e n t r u n a t i a r o m a n a, se va terminá cu deseversire. Pêna atunci nu sunt de parere a se introduce nici o modificatie de ori-ce natura ar' fi acést'a . . . C a t a a s u b o r d o n a t ó t e c e l e l a l t e c e s t i i l a c e s t i a U n i r e i, c a r e o d a t a c a s t i g a t a, n e v o m u p u t e a o c u p á d e c e l e c e r e m a n u m a i l e s n e".**)

Candu in cestiunea secularisarei averiloru monastiresci, guvernulu, prin jurnalulu consiliului de ministri de la 14 Iuniu 1863, facuse unu actu de slabiciune facia cu pretensiunile calugariloru si ale strainiloru ce 'i protegeau, Negri, primindu acelu jurnalu cu invitare de a 'lu comunica indata, Pórtei si puteriloru garante, ilu puse la o parte si scrise Domnitorului: cà elu nici-odata nu va presentá puteriloru o solutiune prejudiciabila interesseloru si dreptuariloru de autonomia a Statului romanu. Odata cu acést'a isi dete demissiunea, remanendu cá siefulu Statului se aléga intre dinsulu si ministeriu.

Negri triumfà; mai bine disu, triumfà caus'a tierei. Ministeriulu de atunci cadiù; ear' celu urmatoru, fara perdere de timpu, presentà Adunarei unu proiectu de secularisare, intocmitu pe basele asternute de Negri, proiectu care, cum scimu, s'a votatu cu entusiasmu si in aplausele natiunei intregi. Astfelu s'a implinitu, ceea-ce C. Negri predisese la banchetulu din Cernauti: c à v a v e n i t i m p u l u c a n d u f i e - c a r e v a r e m a n é i n a l e s a l e: c a l u g e r u l u v e n e t i c u c u r a s 'a; e a r' r o m a n u l u b à s t i n a s i u c u m o s i i 'a.

Cum vedeti, D-loru deputati, Negri erá unu ageru pilotu care conducea interesele, a càrora aperare 'i era incredintiata, cu tóta ingrijirea si intieleptiunea necesara. Aci era energicu si intreprindietoriu, aci calmu si temporisatoru dupa cum simtiea cursulu impregiurariloru politice. In realisarea reformeloru sociale, pentru cari alta-data fusese atàtu de staruitoru si infocatu, acuma credea, cà interesulu tierei cerea se fimu mai calmi, mai blandi, fara cá prin acést'a se intieléga o renunciare la dogmele, cari formau crediulu seu politicu, la satisfacerea necesitatiloru legitime pentru consolidarea natiunei.

Eata ce ne spune in privinti'a acésta multu regretatulu Bolintineanu, intimulu seu amicu politicu si personalu. Era vorb'a de recunóscerea unui proiectu de Constitutiune, dupa care Romani'a urmá sè se organiseze si se se administreze de sine, fara nici o interventiune, Negri fusese initiatu si indemnatu a obtiené aprobarea puteriloru gerante. „Agentulu Domnului Cuza, dice Bolintineanu, cerea a se pune in Constitutie o mai mare desvoltare a drepturiloru omului. Cerea intinderea drepturiloru politice, cá singurulu midilocu spre a face se se realiseze marele principii de libertate din Conventie, si a se ridicá nati'a la rangulu acela ce 'i dase Europ'a. Elu scrise Domnului, cà nu crede ca puterile Europei se fia contrarie la vointiele unei natii care staruesce a si dá mai intinse libertati, fara cari institutiile liberale ar' fi numai cu numele. Inse recomenda m o d e r a t i e d e p l i n a, amintindu, cà ori-ce isbenda depinde de acést'a. A t a t a f ù t o t u s i t o t i f u s e r a d e p a r e r e, cà o noua schimbare in Romani'a era se fia o a c t i u n e d e l i b e r t a t e, ear' n u d e d e s p o t i s m u.***)

D o u e M a i u se facù. Negri isi dete demissiunea din agentie. Intorcêndu-se in tiéra fù alesu deputatu in Camera de sub Statutu si numitu presiedinte; dér' elu refusà ori-ce onoruri si se retrase in modest'a casutia de la Têrgulu-Ocna, singur'a avere ce 'i mai remasese. Astfelu, ori-cari se fi fost sentimentele sale de amicitia pentru principele, n'a uitatu principiile liberale pentru cari luptase tóta viati'a.

De aci inainte nimicu n'a fostu in stare se scóta din retragerea s'a pe acestu Cincinatu alu Romaniloru, de càtu numai cestiunea regularei fruntariiloru despre Austri'a, o cestiune, care facea parte esentiala din programulu trasu de Adunarea mama din 1857. Eata-lu de pe culme pe culme strabatendu, la o versta inaintata, piscurile si plaiurile muntiloru, alaturi cu unu distinsu inginern, a carui anima batea cá si a s'a.

Eata-'lu facendu unu actu de devotamentu mai multu fara alta sperantia de multiumire, de càtu consciinti'a ce avea, ca 'si indeplinesce o datorie mai multu pentru drag'a lui patria de la care nu gandia si nici a voitu se primésca vero resplatire séu recompensa. Candu la 1870 i-s'a pusu la dispositia 20,000 de franci, ca restu din onorariulu cuvenitu pe timpulu agentiei sale din Constantinopolu, êlu respunse: „Tiér'a este impovarata in datorii, nu este timpulu de a o mai ingreuia si cu daraveri de ale mele. Renuntiu". Astfelu era Negri: pentru sine, de o desinteresare scrupulósa; pentru altii, de o darnicia asia de larga, in càtu 'i l a s a i n p u n g a a t a t a, c à t u v o i a c i n e - v a.

Siese ani a mai traitu Negri, fara a luá parte la evenimentele petrecute in acestu intervalu, ci lasandu locu altora cum dicea elu, „mai tineri, mai cu sciintiá de lucrurile presentului si mai cu buna sanetate de càtu dênsulu."****)

Zidurile acestea n'au pututu resuná in ocasiuni solemne de dulcea si imblanditórea s'a vóce, dér' puterea cuventului seu adese-ori s'a simtitu electrisandu pe toti cei ce, intalnindu-se cu elu s'au cercetandu-'lu in retragerea s'a, aveau ocasiunea preciósa de a se pune in comunicare intima cu densulu.

Scimu, cà la legea rurala, consultatu fiindu, a datu fara pregetu consiliele sale, favorabile sateniloru clacasi. Representantu alu acelei generatiuni, care se redicase in numele dreptatiei, elu indemná si recomenda neincetatu a se dá atentiune admnistratiunei interióre. Inspiratu de buna séma de marele Mirabeau alu Franciei, elu punea acelasiu pretiu pe o buna administratiune, cá si pe conducerea afaceriloru politice ale tierei. Intregu la fire si profesandu aceleasi idei, pêna la cea mai de pe urma suflare, Negri afla in convingerile sale puternice isvoru de mangaere la ori-ce amaraciune si unu tesauru de sperantie frumóse pentru prosperitatea si viitorulu natiunei. R e u s i i n c e t u m e r g e m u, dicea elu pe la 1869*****), d é r' t o t u m e r g e m u i n a i n t e! . . . E p u r u s i m u o v e!"

Mórtea neinduplecata nu l'a lasatu se veda de càtu primele licuriri ale armeloru viteze, care la 1877 au sigilatu cu sange eroicu aceea, ce Negri, cá si alti mari patrioti, vedea stralucitu in visurile sale: Romani'a unita, libera si independenta!

*

Eata, D-loru deputati, faptele si cugetarile acestui barbatu, care cu atàta activitate, unita cu sacrificii insemnate, a conlucratu pentru desteptarea si constituirea Romaniei.

Omu cu cuventu, barbatu alesu si distinsu prin frumseti'a trupului, prin cultur'a spiritului; prin podób'a virtutiloru, modesti'a si blandeti'a manieréloru, amorulu de patria, iubire pentru dreptate si umanitate, cum si prin sinceritatea si constanti'a caracterului, elu se ridica si stralucesce in istori'a nóstra asemenea aceloru figuri maretie, cari, din candu in candu, aparu in viati'a popóreloru pentru a le face se nu uite cultulu ce datorescu virtutei, care este frumseti'a inimeloru mari. Sfatulu lui celu bunu si priceputu, cuventulu seu blandu si convingetoriu, vederile sale patrundietóre si prevedietóre, unite cu o inteligintia solida si o natura ideala, dér' plina de energia si vointia neinduplecata, constitue unu adeveratu tipu neperitoru, pe care fam'a 'lu va trombiti'a in veci cá pe acela alu unui patriotu minteosu si generosu. Eata, D-loru, titlurile si meritele, cari voru insufleti totudeauna, aicea imaginea rece, de-apururea viua intre noi, a lui Constantinu Negri. Lauda eterna aceluia, care si elu a avutu o influentia insemnata asupra viitorului patriei sale, in serviciulu careia a asudatu, lucrandu cu unu devotamentu fara margine si fara nici unu interesu personalu; Fia, cá amintirea lui se destepte si se intarésca in noi datori'a ce avemu nu numai de a pastrá, dér' si de a mari, sacrulu depositu alu glorieloru si alu virtutiloru strabune, pentru fericirea si marirea neamului romanescu! — (Aplause prelungite.)

Raportoru, **Andreiu Vizanti.**

Bistritia la 9 Martiu st n.

. . . .Precum o fiintia organica nu mai atunci póte vietiuì si correspunde destinatiunei sale, déca tóte organele ei isi implinescu functiunile sale, asia si o natiune — cá corpu moralu, — numai atunci póte se 'si asecureze esistinti'a cá atare, déca fiacare individu apartienatoriu de ea va corespunde chiamarei sale. . . Acestu adeveru a strabatutu animele romaniloru din tóte unghiurile, càci ii vedemu adunanduse si formandu deosebite reuniuni pentru sustienerea si propagarea unoru idei salutarie si ne place a crede, cà aceste se voru spori din di ce merge si mai tare. Numai prin astfeliu de intruniri ne potemu cunósce unulu pre altulu; ne potemu inpartasi bucuri'a si necasulu, cu unu cuventu, numai atunci potemu sci ce avemu si ce ne mai lipsesce; si pàna nu vomu sci acést'a nu póte fi vorba de cointielegere, prin urmare de-o stare mai buna, la care dorimu se ajuugemu de seculi! Despre acestu adeveru s'au convinsu astadi si romanii nostri din Bistritia.

Sunt in placut'a positiune de a ve poté comunicá cà inainte de ast'a cu vreo càteva septemani se adunara Romanii de aici spre a alege unu comitetu pentru càstigarea si transferarea objecteloru, destinate pentru espositiunea ce se va face in Sibiiu. Comitetulu alesu, precum sciu, 'si-a inceputu activitatea si este de speratu, cà acestu comitetu va corespunde chiamarei sale càtu se póte de esactu si cousciintiosu, stringêndu si tramitiendu

---

*) Viati'a lui Cuza Voda de Bolintineanu pag. 40—41 edit. III.

**) Scrisórea reprodusa de Bolintineanu, op. cit. pg. 38—40.

***) Bolintineanu, ibid. pg. 83.

****) Scrisórea lui Negri catre Alexandri, citita in siedintia Adunarei Deputatiloru, dela 12 Màiu 1869.

*****) Scrisórea adresata D-lui Al. Lapascu, la 12 Ianuariu 1869.

la espositiune multe manufacturi frumóse ce se afla pe aici.

Cu acést'a ocasiune s'a luatu totodata si initiativ'a de a se arangiá un'a petrecere curatu romanésca. Multi au dubitatu asupr'a reesirei acestei petreceri. Sér'a din 5 Martiu n., càndu se tienù acést'a petrecere intru adeveru frumósa, a doveditu destulu de chiaru, cà tóte suntu cu potentia, numai vointia se avemu.

Succesulu petreceri, care a fostu cea d'antaia petrecere romanésca in Bistritia, incuragiă pe toti inteligintii de aici si au decisu in principiu, cá in anulu viitoriu se arangeze unu balu dupa tóte formele; si e de crediutu, cá acel'a va avé unu succesu càtu de bunu, fiindu atàtu aici in locu càtu si in giuru unu numeru considerabilu de romani, asia, incàtu trebue se ne miramu, cum de nu s'a facutu acést'a si pèna acuma.

A face bine inse niciodata nu e tardiu! Ce amu intrelasatu in trecutu, desi mai cu anevoie potemu indreptá in viitoriu, avemu lipsa numai de bun'a intielegere. — Primiti d-le Redactoru s. c. l.

Teodoru Mihalyi
cand. de adv.

Diverse.

(Necrologu.) In Bacamezeu a repausatu in 8 Martiu st. n. Laurentiu Bàrzu, parochu gr. or., inspectoru scolariu si deputatu sinodalu in etate de 47 ani. Fi-ai-tierin'a usióra!

(Case din Vatta.) In Americ'a s'au edificatu deja multime de case din vatta. Aici tóte remasitiele lepadate de vatta se pregatescu in fabrice anumite in masse tari cá pétra. Massele aceste de vatta se inchidu cu o substantia de pétra pe din afara, care nu lasa se strabata apa. Pentru edificarea de case din atare materialu ne trebuesce unu tempu cu multu mai scurtu, de càtu ce ne ar' trebui pentru edificarea loru din càramida, si este neatacabila de focu. Pretiulu inca este pe jumetate, de càtu la cele de caramida, si suntu solide tocmai cá si acelea.

(Unu faptu tragicu.) — Eaca unu faptu ingrozitoriu, care s'a petrecutu Vineri 27 Februariu v. la Calafatu: Sub-locotenentulu P. Atanasiu era insuratu de unu anu cu o domnisióra Anicuti'a Bratianu, prea gentila fiic'a a unui fostu amploiatu la posta, decedatu de càti-va ani, numitu Mihailu Bratianu. Eri càtra or'a 4, intrandu fara veste in casa, oficiarulu gasì pe nevast'a s'a cu unu amicu intimu alu seu, Leonid'a Polizu. Fara a se gandi multu, pune man'a pe revolveru si trage in peptulu soçiei sale, care n'apucà se faca de càtu càti-va pasi si càdiù mórta; in urm'a 'si indreptà arm'a asupra lui Polizu, care stá incremenitu dupa usia, o descarcà si asupra acestuia, care cadiù ranitu de mórte. In urma oficiarulu esi din casa si se constitul prisonieru. Procurorulu ancheteza. „Rom."

Dare de séma

despre venitulu petrecerei arangiate in 15/27 Februariu a. c. in favorulu fondului Reuniunei femeiloru romane din Brasiovu.

Domnule Redactoru! Amu onóre a Ve rogá, cá se binevoiti a dá locu in colónele pretiuitei foi, ce redigeti, urmatorului ratiociniu despre spesele si venitulu susu numitei petreceri.

Intrarile au fostu	fl. 389.91
Esrile „ „	fl. 173.13
Prin urmare se vede unu escedente de	fl. 216.78

Comitetulu Reuniunei isi tiene de datoria façia de acestu resultatu imbucuratoriu, a aduce multiamita mai antaiu aceloru pré stimate dame, care 'si-au datu concursulu d-loru la partea musicala declamatorica a programului acelei serate si anume dómneloru Elena Gàrtner, Veturi'a Neagoe si d-sióreloru Sevastia Muresianu, Elena Dimitriu si Hareti Sotir, mai departe 'si esprima comitetulu multiamit'a s'a dameloru arangiatórie si anume: d-eloru: Elena Sotir, Polixena Dr. Popu, Ecaterina Puscariu, Octavia Stanescu, Maria Alexi, Maria Popia si Elis'a Muresianu, a caroru iscusintia si inventiósa dibacia au contribuitu, cá resultatulu materialu se fia atàtu de insemnatu. In fine se esprima multiamita aceloru pré stimate membre ale Reuniunei, care au daruitu obiectele pentru loteria.

Primiti, Ve rogu, d-le redactoru asecurarea deosebitei consideratiuni, ce Ve conservu.

Brasiovu 1 Martiu 1881.

Mari'a Secareanu
President'a Reuniunei femeiloru romane.

Convocare.

Subscrisii alegètori indreptatiti in cerculu electoralu alu Devei pentru alegerea de deputatu in camer'a Ungariei, amu aflatu de lipsa, a face o conferintia electorala, pentru consultare in afacerile electorali.

Deci avemu onóre a conchiamá pe toti alegetorii acestui cercu electoralu, cari apartienu la principiele partidei nationale romane, cá sè binevoiésca a conveni in persóna la conferintia, a carei terminu lu-defigemu pentru diu'a de 26 Martisioru 1881 st. n. inainte de amédi, la 10 óre, in Dev'a, spre a luá conclusele trebuintióse.

Dev'a, la 10 Martisioru 1881.

Ioanu Papiu, m. pr.	Dr. Petco Lazaru, m. pr.
George Secul'a, m. pr.	F. Hosu Longinu, m. pr.
Alessiu Olariu, m. pr.	Nicolau Oprea, m. pr.
George Nicora, m. pr.	Isaie Moldovanu, m. pr.

☞ **Esemplare complete dela inceputulu anului 1881 se mai afla.**

Administratiunea.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 14 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	112.30	Imprumutulu cu premiu ung. . . .	116.—
Imprumutulu cailoru ferate ungare . .	127 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	108.25
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	85.50	Rent'a de harthia aust.	73.45
dto. (II-a emissiune)	101.—	„ de argintu „ .	75.85
dto. (III-a emissiune)	87.25	„ de auru „	92.80
Bonuri rurale ungare	96 40	Losurile din 1860 .	130.10
dto. cu cl. de sortare	95.30	Actiunile bancei austr.-ungare . . .	812 —
Bonuri rurale Banat-Timis. . . .	96.—	„ bancei de credita ungare . . .	266 —
dto. cu cl. de sortare	93.75	„ bancei de creditu austriace . . .	290.80
Bonuri rurale transilvane	94 25	Argintulu . . .	—.—
„ croato-slav. . .	96.—	Galbini imperatesci	5 55
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung. . .	94.25	Napoleond'ori . .	$9.29^1/_2$
		Marci 100 imp. germ. .	57.15
		Londr'a. . . .	117.35

Cursulu de Bucuresci

dela 28 Februariu/12 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	81.—	82.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	$92.^1/_2$	$92.^1/_2$
8% Oblig. domeniale 1871 .	1 Ian. 1 Iul.	104.—	$104.^1/_4$
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	$94.^1/_2$	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	$101.^1/_2$	102.—
7% „ „ urbane	idem	96 —	$96.^1/_2$
8% Imprum. municipalu . .	idem	—.—	$102.^1/_4$
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobènda 10 lei). . .	1 Maiu 1 Nov.	—.—	205.—
Losuri municipale (20 lei) . .	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom. . .	1 Ian. 1 Iul.	558.—	560.—
Auru contra argintu		101.—	$101.^1/_4$
Auru contra bilete hipotec. .		101.—	$101.^1/_4$
Auru contra bil. de Banca nat.		101.—	$101.^1/_4$
Florini Val. Austr.		$2\ 15^3/_8$	$2\ 15^3/_4$

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.